

CUPRINS

INTRODUCERE	6
CAPITOLUL I – RISCURI ȘI AMENINȚĂRI DE NATURĂ MILITARĂ LA ADRESA SECURITĂȚII ROMÂNIEI.....	7
A. Mediul de securitate. Riscuri și amenințări de natură militară, la adresa securității României.....	7
B. Principalele caracteristici ale mediului de operare	9
CAPITOLUL II – MISIUNILE ARMATEI ROMÂNIEI ȘI OBIECTIVELE MILITARE NAȚIONALE	10
A. Acțiuni și sarcini specifice pentru îndeplinirea misiunilor	11
B. Obiective militare naționale	12
C. Direcții de acțiune în plan militar pentru îndeplinirea obiectivelor	13
D. Resursele pentru îndeplinirea misiunilor și obiectivelor militare.....	15
CAPITOLUL III – CAPABILITĂȚILE DE APĂRARE ȘI PRIORITĂȚILE DEZVOLTĂRII ACESTORA.....	16
CAPITOLUL IV – STRUCTURA DE FORȚE, DIRECȚIONĂRI PENTRU CONFIGURAREA, DIMENSIONAREA, PREGĂTIREA ȘI ÎNZESTRAREA ARMATEI ROMÂNIEI	19
CAPITOLUL V – CONCEPTE OPERAȚIONALE	25
CONCLUZII.....	29

INTRODUCERE

Strategia militară a României este elaborată în baza prevederilor Legii nr. 203/2015 privind planificarea apărării, având un orizont de acoperire de patru ani.

Pornind de la interesele naționale de securitate evidențiate de Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024, obiectivele Programului de guvernare și obiectivele politicii de apărare specificate în Carta albă a apărării (**ce avem de făcut**), în urma evaluării potențialelor riscuri și amenințări militare identificate, Strategia militară conturează obiectivele militare naționale, direcțiile de acțiune pentru îndeplinirea misiunilor și a sarcinilor atribuite instrumentului militar (**cum îndeplinim sarcinile și misiunile încredințate**) și detaliază configurarea structurii de comandă și a structurii de forțe (**cu cine facem**). De asemenea, stabilește capacitățile de apărare necesare, prioritățile în dezvoltarea acestora (**când și cu ce facem**) și descrie conceptele strategice și operaționale pentru aplicarea strategiei (**cum acționăm și cum luptăm**).

Pe baza prevederilor Strategiei militare, aprobate de Guvernul României în 2016, documentul actual prezintă **elemente de continuitate**, în ceea ce privește garanțiile de securitate oferite de apartenența la NATO, UE și parteneriatele strategice, în special cel cu Statele Unite ale Americii (SUA), de abordarea riscurilor și amenințărilor în context aliat, de continuarea programelor de înzestrare esențiale și a planurilor de transformare a structurii de forțe, de predictibilitatea necesară în dezvoltarea structurii de comandă și control și continuare a operaționalizării capacităților prioritare oferite la NATO și UE, precum și de utilizare în continuare a unor concepte privind abordarea integrată a apărării, reziliența și măsurile de protecția forței. În același timp, continuarea asigurării resurselor de apărare la nivelul de 2% din PIB, reprezintă fundamentul continuității la nivel strategic a dezvoltării capacităților militare ale României.

Noua Strategie militară a României a fost elaborată și pe baza rezultatelor procesului de analiză strategică a apărării, simultan cu elaborarea *Programului privind transformarea Armatei României până în anul 2040*. În acest context, structura de forțe propusă pentru orizontul de timp al strategiei este definită ca o etapă esențială pentru dezvoltarea forțelor armate pe termen mediu și lung, până în 2040. Impactul major al pandemiei de COVID-19 și rolul asumat de forțele armate în combaterea acesteia au determinat orientarea atenției pentru dezvoltarea capacităților cu dublă utilizare, potrivite atât în desfășurarea acțiunilor militare, cât și în sprijinul autorităților civile.

În mod deosebit, prezenta strategie reliefează necesitatea creșterii nivelului de reacție al forțelor, consolidarea rolului luptătorului echipat, antrenat și motivat ca element de bază al sistemului de apărare, dar și necesitatea digitalizării proceselor și a sistemului C4ISTAR. În aceleași timp, obiectivele vizează acțiuni concrete, tangibile pentru următorii patru ani privind dezvoltarea sistemului de educație militară, a facilităților medicale, pregătirea rezervei și adaptarea cadrului juridic pentru acțiune coordonată la pace, în situații de criză, la starea de asediu și la starea de război. Conceptele propuse accentuează necesitatea transformării sistemului militar și pregătesc dezvoltarea capacităților de înaltă tehnologie, cu putere de lovire sporită și capacitate de manevră ridicată.

Referitor la resursele necesare îndeplinirii obiectivelor militare, strategia se bazează pe respectarea Acordului politic național privind creșterea finanțării pentru apărare, pentru perioada 2017-2027, pe operaționalizarea concluziilor și propunerilor aprobate de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării (CSAT)¹ în cadrul raportului analizei strategice a apărării 2020 și are în vedere influențele determinate de procesul de reflecție strategică a NATO, cel de orientare strategică în domeniul securității și apărării la nivel UE – *Busola Strategică*, precum și pe parteneriatul strategic cu SUA.

¹Prin Hotărârea CSAT nr. S-114/2020

CAPITOLUL I – RISCURI ȘI AMENINȚĂRI DE NATURĂ MILITARĂ LA ADRESA SECURITĂȚII ROMÂNIEI

A. Mediul de securitate. Riscuri și amenințări de natură militară, la adresa securității României.

Mediul de securitate în care România își apără interesele și își promovează obiectivele naționale de securitate este caracterizat de competiția geopolitică între actorii cu interese globale sau regionale, de un dinamism ridicat, de volatilitate/instabilitate, de imprevizibilitate, precum și de impactul fără precedent al pandemiei de COVID-19, cu efecte în cascadă asupra tuturor palierelelor vieții sociale, economice și politice.

Instabilitatea va continua să reprezinte un factor favorizant apariției de șocuri strategice, la care statele trebuie să răspundă utilizând conjugat și coordonat toate instrumentele de putere.

Deceniul în care ne aflăm se prezintă ca un deceniu de rivalitate strategică, pe fondul manifestărilor ce determină recesiuni ale democrației și al creșterii tendințelor autoritare și populiste.

Intrăm într-o lume a competiției accentuate între marile puteri, o lume în care statele autoritare și asertive sunt în ofensivă. Acțiunile acestora, pentru realizarea obiectivelor revizioniste de politică externă de extindere a puterii și influenței, vor reprezenta o provocare sistemică pentru democrațiile consolidate, provocare ce se va manifesta în toate domeniile, de la securitate, la economie, dar și în plan societal și ideologic.

În inventarul modalităților de acțiune ale puterilor contestatoare ale actualei ordini mondiale se înscriu instrumente precum: manipularea informației, coerciția politică, încercarea de a crea state-satelit, provocări la adresa democrației reprezentative, dezvoltarea fără precedent a capabilităților militare, cu accent pe capabilitățile anti-acces, extinderea strategiilor și tacticilor hibride, căutarea agresivă a avantajului tehnologic, în special în domeniul tehnologiilor emergente și disruptive, amenințarea infrastructurilor critice și a siguranței energetice a statelor țintă, activarea conflictelor înghețate, violarea regimului de control al armamentelor, folosirea structurilor *proxi* și a companiilor militare private, dezvoltarea de capabilități *cyber* și spațiale ofensive, nesancționarea asasinatelor de stat și a otrăvirii oponentilor folosind arme chimice, diplomația măștilor sau a vaccinului anti-COVID-19.

Noile tehnologii vor schimba natura războiului. Amenințarea teroristă, în toate formele de manifestare va persista, la fel cum riscurile pandemice, migrația necontrolată și schimbările climatice vor continua să genereze nevoia de răspuns în societate.

Pandemia generată de noul coronavirus SARS CoV-2 a produs un șoc strategic la nivelul întregii omeniri, determinând, cel puțin în prima parte a manifestării sale, reorientarea atenției politice și a resurselor către problemele interne ale statelor, alimentând rivalitatea internațională și confruntarea.

Mediul de securitate

- ✓ impactul pandemiei de COVID-19
- ✓ competiția strategică și concurența geopolitică
- ✓ reconfigurarea arhitecturii de securitate a Europei
- ✓ volatilitate/imprevizibilitate
- ✓ instabilitate și șocuri strategice

De asemenea, pandemia a accelerat digitalizarea, având potențialul de a determina, pe viitor, un impact economic care poate duce la diminuarea resurselor ce pot fi asigurate pentru apărare.

În mediul internațional determinat de aceste tendințe, este foarte probabil să vedem, în continuare, exacerbarea disputelor între state privind teritoriul, resursele și valorile.

În acest context, principalele riscuri și amenințări de natură militară la adresa securității naționale sunt determinate de continuarea consolidării potențialului militar în vecinătatea României (militarizarea Crimeii și a bazinului Mării Negre de către Federația Rusă), desfășurarea exercițiilor militare (în special a celor cu termen scurt de notificare) și dezvoltarea capacităților ofensive și defensive pe flancul estic al NATO.

Deși riscurile asociate unei agresiuni convenționale asupra teritoriului național rămân la un nivel minim, această posibilitate nu poate fi exclusă, având în vedere poziționarea geografică a României, în proximitatea unor zone cu riscuri ridicate de securitate, precum și asumarea, de către statul român a unui rol activ în securizarea flancului estic al NATO și în păstrarea echilibrului strategic în plan regional.

La aceste riscuri și amenințări de natură militară se adaugă o serie de provocări care pot fi ierarhizate, din perspectiva probabilității de generare a unor crize de securitate, după cum urmează:

- perspectivele limitate de soluționare a conflictelor înghețate din regiunea extinsă a Mării Negre (inclusiv Transnistria), corelate cu fragilitatea situației de securitate în Balcanii de Vest, precum și instabilitatea din Orientul Mijlociu și Africa de Nord;

- degradarea situației economice și impactul social provocat de pandemia de COVID-19, cu potențial de afectare a securității naționale, prin prisma necesității de reajustare/descreștere a bugetelor militare sau de replanificare a programelor de înzestrare esențiale;

- atacurile cibernetice asupra infrastructurilor critice, facilitate de integrarea tehnologiilor emergente disruptive;

- intensificarea acțiunilor de influență și a agresiunilor informaționale, precum și a acțiunilor serviciilor de informații ostile, în scopul destabilizării societății, fragmentării coeziunii sociale și amplificării divergențelor de interese și opinii între diferite categorii sociale sau profesionale, pe fondul unei reziliențe reduse la dezinformare;

- comportamentul ofensiv/agresiv în plan militar și politico-militar al unor entități statale, ce se opun democrației și dreptului internațional, ale căror interese sunt contrare celor ale României;

- amenințarea teroristă potențată de procesul de radicalizare și migrația ilegală care permite organizațiilor teroriste să recruteze adepți și să execute operații la scară globală; accesul facil al organizațiilor teroriste și de criminalitate organizată la armament și substanțe cu dublă utilizare, precum și la facilități de producere a armelor de distrugere în masă;

- acutizarea rivalităților, la nivel global, între actori care dispun de arme de distrugere în masă, inclusiv ca urmare a denunțării unor tratate/acorduri internaționale de control a acestora, precum și tendința de menținere și modernizare a acestor capacități.

Crizele determinate de provocările mai sus menționate pot fi potențate de o serie de **vulnerabilități**, dintre care cele mai importante, cu **efect militar direct**, sunt:

- persistența unor lacune legislative în domeniul securității naționale sau în ceea ce privește contracararea agresiunilor informaționale;

- întârzierile în dezvoltarea infrastructurii, mai ales a celei rutiere și feroviare, cu un impact negativ major asupra mobilității militare;

- neconcordanțe între nivelul capacității industriei naționale de apărare de a produce sisteme de armament, tehnică de luptă, echipamente și materiale, pe de o parte, și necesarul Armatei României, de cealaltă parte;

- temporizarea proceselor de adaptare a Alianței la amenințările din vecinătatea estică și sudică.

B. Principalele caracteristici ale mediului de operare

Din punct de vedere militar, principalele caracteristici ale mediului de operare vor fi:

- creșterea simultană a preciziei sistemelor de armament și a distanței de lovire;
- extinderea interconectării capabilităților de proiecție a forței în toate mediile de confruntare (terestru, naval, aerian, cibernetic, spațial) și la toate nivelurile de angajare (tactic, operativ și strategic);
- creșterea amplitudinii acțiunilor în spațiul cibernetic și a nivelului de complexitate, afectând semnificativ atât sistemele de comandă și control, cât și acțiunile cinetice;
 - perfecționarea platformelor autonome;
 - crearea de capabilități specifice noilor domenii de operare militară (spațiul cibernetic și spațiul cosmic);
 - strategii și acțiuni hibride.

Mediul de operare

- ✓ creșterea preciziei și a distanței de lovire
- ✓ interconectarea capabilităților în toate mediile de confruntare și la toate nivelurile de angajare
- ✓ perfecționarea sistemelor autonome
- ✓ creșterea amplitudinii acțiunilor în spațiul cibernetic
- ✓ strategii și acțiuni hibride

În plan operațional, acțiunile militare executate simultan, în multiple medii de confruntare, și integrarea acestora în strategii hibride vor deveni un standard de acțiune și vor genera efecte superioare la țintă, ceea ce va influența modul de angajare a structurilor militare. Este posibil ca operațiile hibride, care în trecut erau clasificate ca *operații de modelare*, să devină decisive, un potențial adversar urmărind realizarea paraliziei multidimensionale a statului țintă.

Pe fondul acțiunilor subversive, dar și în plan ideologic, securitatea internațională și internă a unui stat ajung să se confunde, linia de demarcație dintre civili și combatanți este tot mai estompată, în vreme ce coeziunea socială este subminată. De asemenea, este posibilă manifestarea în continuare a unor șocuri strategice, precum și a surprinderii, pe fondul apariției și dezvoltării mai multor crize cărora forțele armate vor fi chemate să le facă față simultan.

Simultaneitate strategică. Într-un mediu de securitate în continuă degradare, forțele armate române sunt chemate să răspundă la provocări tot mai diverse, iar tendința spre diversificare a modului, zonelor de acțiune și nivelului de angajare este tot mai pregnantă. În acest context, dezvoltăm planuri, pregătim forțele, desfășurăm exerciții în context aliat, cu partenerii strategici și integrate la nivel național, astfel încât să fim în măsură să descurajăm și să contracarăm orice tip de agresiune la nivelul național sau împotriva aliaților. Pachetul de forțe este pregătit să acționeze pe teritoriul național și în sprijinul aliaților, concomitent cu îndeplinirea obligațiilor asumate. Concurența planurilor și scenariilor strategice permite planificarea și antrenarea forțelor și comandamentelor în desfășurarea acțiunilor în medii de operare diferite, atât din perspectiva amenințărilor, cât și a zonelor de interes strategic. Participarea la operații și misiuni NATO, UE și în cadrul ONU, concomitent cu desfășurarea exercițiilor aliate și naționale de mare amploare, în contextul unei persistențe a pericolului atacurilor cibernetice și a etapelor latente ale războiului hibrid, obligă forțele și comandamentele să fie menținute la un nivel de operaționalizare ridicat.

CAPITOLUL II – MISIUNILE ARMATEI ROMÂNIEI ȘI OBIECTIVELE MILITARE NAȚIONALE

Armata României, subordonată exclusiv voinței poporului, pregătește și integrează la nivel național și, la nevoie, face uz, conform legii, de toate resursele puse la dispoziție, pentru îndeplinirea misiunii sacre de apărare a țării, în contextul apărării colective a NATO, precum și a clauzei de asistență mutuală a Uniunii Europene. Armata României își exercită rolul său constituțional de garantare a suveranității, independenței și unității statului, a democrației constituționale și a integrității teritoriale a țării, precum și pentru sprijinul acțiunilor statelor aliate în situații de criză, în baza angajamentelor asumate și a deciziilor politice adoptate la nivelul NATO și UE.

Aceasta presupune coordonarea eforturilor tuturor autorităților administrației publice centrale și locale și instituții publice cu responsabilități în domeniul securității și apărării naționale din compunerea sistemului național de securitate, pentru asigurarea coerenței și complementarității acțiunilor cu cele ale NATO, UE, parteneriatelor strategice și inițiativelor regionale.

Vitalitatea, capacitatea și credibilitatea instrumentului militar național reprezintă condițiile esențiale pentru îndeplinirea misiunilor constituționale. O armată puternică înseamnă o națiune puternică. O armată puternică se sprijină pe investițiile morale și materiale ale națiunii române. Aplicarea *Acordului politic național privind creșterea finanțării pentru apărare* permite executarea de pași concreți pentru modernizarea instrumentului militar. Aceasta va conduce nemijlocit la asigurarea îndeplinirii misiunilor și sarcinilor Armatei României, respectiv va sprijini manifestarea României ca actor de securitate și stabilitate regională. Armata este unul din principalele instrumente pentru asigurarea securității naționale, ca obiectiv strategic. Instrumentul militar modern se bazează în primul rând pe cetățeanul român, pe pregătirea și hotărârea acestuia de participare la apărarea națională. În aceeași măsură se bazează pe progresul tehnologic și includerea acestuia în dezvoltarea capabilităților. Cei doi piloni de bază sunt susținuți de asigurarea resurselor necesare încadrării dotării și pregătirii la nivelul standardelor NATO a Armatei României.

NATO rămâne alianța cu cel mai mare succes din istorie, cu 30 de state membre a căror populație cuprinde aproape un miliard de oameni, care produc aproape jumătate din PIB-ul global și care asigură un spațiu de securitate de la țărmul american al Pacificului și până la Marea Neagră. NATO este coloana vertebrală a menținerii păcii, stabilității și a domniei legii în spațiul euro atlantic, coeziunea acesteia reprezentând centrul de greutate strategic pentru apărarea colectivă a statelor membre.

În același timp, **UE** constituie un actor-cheie pe scena securității internaționale. Securitatea și apărarea comună constituie domenii prioritare ale politicii de securitate și apărare comune (PSAC) a Uniunii. Consolidarea rolului UE se realizează, în primul rând, prin întărirea capabilităților militare europene, prin consolidarea structurilor de comandă și control destinate PSAC, dar și prin sporirea cooperării și a angajamentelor între statele membre (Cooperarea permanentă structurată - PESCO). Rolul UE trebuie să se dezvolte în complementaritate cu NATO, atât pentru a se asigura o mai mare valoare adăugată în domeniul apărării, cât și pentru evitarea duplicării eforturilor.

Misiunile Armatei României

- ✓ garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale
- ✓ contribuția la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară
- ✓ participarea la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii
- ✓ contribuția la securitatea României pe timp de pace
- ✓ sprijinul autorităților în situații de urgență civile

NATO și UE împărtășesc valori, interese strategice comune, și se confruntă cu aceleași provocări vitale de securitate. Identificarea și contracararea eficientă a amenințărilor la adresa securității spațiului euroatlantic solicită un parteneriat amplu, o cooperare întărită și o sinergie mai puternică între NATO și UE, care trebuie ridicate la un nivel superior. Cooperarea dintre aceste organizații trebuie să devină pilonul central al unei comunități euro-atlantice puternice.

Dezvoltarea și extinderea **parteneriatului strategic cu SUA** pentru secolul XXI este al treilea pilon care stă la baza constructului de securitate național, iar în cadrul acestuia consolidarea relației în domeniul apărării reprezintă baza pentru realizarea obiectivelor strategice asumate la nivel politico-militar, în domeniul politicii de apărare. SUA rămân cel mai important aliat al României. În acest context, consolidarea prezenței forțelor SUA pe teritoriul național, a structurilor de comandă și control și a forțelor de angajare și protecție, constituie o prioritate în dezvoltarea relațiilor de cooperare bilaterală. Prezența SUA asigură o componentă critică a ansamblului de măsuri în sprijinul asigurării securității naționale, precum și pe ansamblul Alianței, pentru întărirea posturii de descurajare aliate în regiunea Mării Negre și pe întregul flanc estic al NATO.

A. Acțiuni și sarcini specifice pentru îndeplinirea misiunilor

➤ aplicăm, în funcție de scenariu, planurile de apărare și de răspuns gradual elaborate la nivel național și aliat;

➤ dezvoltăm corespunzător capacitățile pentru cunoașterea situației și evitarea surprinderii strategice;

➤ menținem și dezvoltăm cu prioritate structurile de reacție imediată, în măsură să desfășoare, până la intervenția forțelor principale, naționale și/sau aliate, acțiuni pentru descurajarea și contracararea unei posibile agresii armate la adresa României;

➤ consolidăm prezența aliată persistentă pe teritoriul național și coerentă pe flancul estic al Alianței;

➤ creștem nivelul de operaționalizare și capacitatea de răspuns, de protecție și de dislocare a forțelor naționale;

➤ dezvoltăm sistemul logistic integrat și asigurăm sprijinul națiunii gazdă (HNS);

➤ acționăm, în cadrul unei abordări integrate, pentru proiectarea și angajarea forței:

↓ integrat la toate nivelurile operaționale (strategic, operativ și tactic);

↓ integrat cu aliații în cadrul domeniilor operaționale – terestru, aerian, maritim, cibernetic, spațial;

↓ integrat la nivel național – cu instituțiile din sistemul național de securitate, cu industria, cu mediul academic, și societatea civilă.

➤ planificăm și dezvoltăm un răspuns cuprinzător la amenințările hibride identificate, în funcție de tipul manifestării acestora;

➤ asigurăm resursele necesare și continuăm eforturile pentru modernizarea forțelor armate, în special în domeniile cibernetic și al tehnologiilor emergente și distructive;

➤ dezvoltăm capacități *cu dublă utilizare*, în context național și în comun cu statele aliate și parteneri;

Efecte de nivel strategic

- ✓ prevenirea, descurajarea și zădărnicierea acțiunilor agresive la adresa României
- ✓ limitarea duratei sau a influenței unei acțiuni militare ostile de natură să genereze o criză sau o situație de instabilitate
- ✓ protecția populației și a teritoriului
- ✓ proiecția capacităților militare pentru participarea în cadrul securității naționale extinse
- ✓ consolidarea credibilității strategice a țării
- ✓ reziliență

➤ participăm la inițiativele/programele NATO și UE de dezvoltare și utilizare în comun a capacităților, cu accent pe realizarea capacităților critice identificate (supraveghere și avertizare timpurie – NAEW², supraveghere terestră – AGS³, transport aerian strategic – SAC⁴, sisteme de comunicații și informatică NATO dislocabile – DCM⁵);

➤ contribuim la dezvoltarea capacităților comune de apărare împotriva atacurilor cu rachete balistice (NATO BMD⁶, Aegis Ashore – SUA);

➤ continuăm să participăm la operații de răspuns la crize, la misiuni de asistență umanitară, în afara teritoriului național, independent sau în cadru multinațional, inclusiv în cadrul unor coaliții;

➤ intervenim în sprijinul autorităților civile pentru eliminarea consecințelor dezastrelor naturale și accidentelor tehnologice, în situații de epidemii și pandemii;

➤ asigurăm sprijinul politic și diplomatic necesar pentru restabilirea regimului de control al armamentelor.

B. Obiective militare naționale

Obiectivul general al Armatei României constă în consolidarea capacității naționale de apărare prin dezvoltarea unei structuri de forțe flexibile, moderne, înzestrate adecvat, dislocabile, interoperabile atât pe plan intern, cât și în context aliat, cu capacitate de susținere și protecție multidimensională, cu un sistem de comandă eficient.

Pentru perioada 2021-2024, obiectivele militare naționale sunt:

➤ înlăturarea efectelor pandemiei de COVID 19 și reziliență națională întărită;

➤ dezvoltarea capacităților de apărare pentru cunoașterea, prevenirea, descurajarea și respingerea oricăror acțiuni agresive la adresa țării noastre;

➤ participarea la realizarea sistemului național de management integrat al crizelor;

➤ întărirea profilului militar al României, cu accent pe dimensiunea de apărare și descurajare în cadrul NATO, precum și a contribuției în cadrul PSAC;

➤ creșterea prezenței forțelor aliate și partenerie în regiunea Mării Negre, facilitarea mobilității, dispunerii și desfășurării acestora;

➤ continuarea participării la dezvoltarea capacităților NATO de apărare împotriva atacurilor cu rachete balistice;

Starea finală urmărită

- ✓ capacitate operațională consolidată, reziliență națională întărită
- ✓ în situația unei agresiuni, executarea unei operații de apărare, pe teritoriul național, pentru contracararea acțiunilor agresive convenționale, neconvenționale și/sau hibride/atipice, până la intervenția forțelor principale aliate
- ✓ la nevoie, participarea, conform angajamentelor asumate, la o operație majoră de apărare colectivă NATO de tip Art. 5 sau asigurarea sprijinului și asistenței prin toate mijloacele militare posibile, statelor membre UE care fac obiectul unor agresiuni armate pe teritoriul lor, pe baza clauzei de asistență mutuală

² NATO Airborne Early Warning

³ Allied Ground Surveillance

⁴ Strategic Airlift Capability

⁵ Deployable Communication Module

⁶ NATO Ballistic Missile Defense

- aprofundarea cooperării militare în cadrul parteneriatelor strategice, în mod deosebit cu SUA, și sprijinirea activităților diplomatice, informaționale și economice pentru promovarea intereselor naționale;
- participarea la consolidarea profilului României de pol și furnizor de securitate în plan regional și internațional;
- contribuția la întărirea (sau consolidarea) rezilienței societății românești în raport cu schimbările impredictibile ale mediului de securitate;
- dezvoltarea unor inițiative de cooperare și parteneriate cu armatele statelor vecine;
- sprijinirea autorităților administrației publice centrale și locale care au rol principal în managementul situațiilor de urgență;
- participarea activă în măsurile de combatere a efectelor pandemiei generate de noul coronavirus, de refacere și de creștere a rezilienței sistemului de sănătate național;
- consolidarea cooperării militare în context regional, în spiritul menținerii profilului României de pol de stabilitate regional.

Obiectivele militare naționale vor urmări următoarele efecte de nivel strategic:

- prevenirea, descurajarea și zădărnicierea acțiunilor agresive la adresa României;
- limitarea duratei sau influenței unei acțiuni militare ostile de natură să genereze o criză sau o situație de instabilitate;
- protecția populației și a teritoriului;
- proiecția capacităților militare pentru participarea în cadrul securității naționale extinse;
- consolidarea credibilității strategice a țării noastre;
- dezvoltarea rezilienței sistemului militar și contribuția la asigurarea rezilienței naționale.

C. Direcții de acțiune în plan militar pentru îndeplinirea obiectivelor

Creșterea nivelului capacității de reacție. Nivelul capacității de reacție asigură o acțiune oportună împotriva oricărui tip de amenințare și va exercita totodată un puternic efect de descurajare. În acest sens, nivelul capacității de reacție al Armatei României va crește în mod gradual, având ca obiectiv atingerea capacității de luptă complete în timpul cel mai scurt, de la unitățile gata de acțiune permanent până la maxim 60 de zile.

Adaptarea structurală și revederea organizării armatei la pace și la război, centrată pe cerința îndeplinirii misiunilor – Armata României va fi organizată, încadrată, dotată și pregătită astfel încât, cu organizarea pe timp de pace, să poată fi în măsură să execute serviciul de luptă

permanent, misiunile în sprijinul autorităților civile și în afara teritoriului național, să participe la postura aliată pentru descurajare și apărare. Cu organizarea de război, Armata României trebuie să garanteze integritatea teritorială a țării. În cazul comandamentelor și unităților cu nivel ridicat al capacității de reacție, structura la pace va fi cât mai apropiată de organizarea la război.

Direcții de acțiune

- ✓ creșterea nivelului capacității de reacție
- ✓ adaptarea structurală și revederea organizării armatei la pace și la război, centrată pe cerința îndeplinirii misiunilor
- ✓ reforma sistemului de management al personalului - „*Luptătorul în centrul oricărei strategii*”
- ✓ revigorarea procesului de generare a rezervei
- ✓ digitalizarea
- ✓ asigurarea resurselor necesare și continuarea programelor de înzestrare

Reforma sistemului de management al personalului–„Luptătorul în centrul oricărei strategii”– proces care va viza asigurarea încadrării la nivelul calitativ și numeric planificat, atât a structurilor naționale, cât și a posturilor alocate în structurile de comandă și de forțe ale NATO și UE, precum și direcționarea personalului către structurile prioritare, cu rol operațional. De asemenea, va fi necesară **adaptarea capacității instituțiilor militare de învățământ/instruire la nevoile de formare ale Armatei României** și dezvoltarea cadrului normativ pentru recrutarea, selecția și instruirea militarilor voluntari în termen, precum și concentrarea rezerviștilor pentru instruire sau pentru executarea unor misiuni, atât pe timp de pace, cât și pe timpul stării de urgență. Resursa umană, componenta de bază a Armatei, dotată cu echipamente moderne și instruită după standarde aliate, va contribui semnificativ la atingerea și menținerea nivelului ridicat de operaționalizare necesar ducerii acțiunilor decisive, în cazul unei agresiuni îndreptate împotriva teritoriului național sau al unui stat aliat.

Digitalizarea – va urmări atât modernizarea, cât și consolidarea capabilităților militare și va fi generalizată prin implementarea de procese specifice și prin adaptarea celor utilizate în prezent pentru dezvoltarea de capabilități, precum și în procesele de planificare și ducere a acțiunilor de luptă. Diversificarea, descentralizarea și adaptarea sistemului de comandă și control, principii ale conceptului C4ISTAR vor fi facilitate de implementarea digitalizării în cadrul forțelor armate.

Revigorarea procesului de generare a rezervei – procesul de analiză strategică a apărării a scos în evidență importanța dezvoltării unei rezerve instruite, capabile să participe activ, prin mobilizare, la realizarea capacității de luptă complete a Armatei României, la război. Astfel, structura Armatei României la război va reflecta mai bine dreptul și obligația constituțională a cetățenilor de a apăra patria, precum și necesitatea ca apărarea să constituie un efort colectiv al întregii națiuni. Ca urmare, abordarea constituirii și pregătirii rezervei va avea în vedere prevederile legii apărării naționale potrivit căreia resursele umane se constituie din întreaga populație aptă de efort pentru apărare.

Reformarea sistemului de constituire și pregătire a rezervei urmărește identificarea și asigurarea unei resurse umane de calitate, instruită și motivată, pentru completarea structurilor, în vederea realizării capacității de luptă complete. Demersurile de modificare, completare și îmbunătățire a cadrului legislativ incident vor conduce la inițierea serviciului de militar voluntar în termen, prin care să se asigure formarea și instruirea anuală a tinerilor destinați în principal, rezervei operaționale. Vom urmări întinerirea rezervei de mobilizare cu rezerviști și militari voluntari în termen bine instruiți și motivați prin implementarea următoarelor priorități:

- organizarea și derularea în 2024 a unui program pilot de instruire a rezerviștilor din cadrul unei structuri din forțele terestre;
- continuarea și eficientizarea programului rezervist voluntar, prin creșterea anuală a numărului de personal implicat;
- instruirea rezerviștilor cuprinși în planurile de mobilizare prin exerciții de mobilizare tip MOBEX și antrenamente de mobilizare relevante la nivel național.

D. Resursele pentru îndeplinirea misiunilor și obiectivelor militare

În conformitate cu misiunile/cerințele operaționale ale structurilor, cu angajamentele asumate pe plan internațional, Guvernul României prevede și alocă fondurile financiare necesare asigurării/realizării resurselor pentru apărare care se planifică și se utilizează de către structurile militare potrivit premiselor de planificare.

Numărul de posturi finanțate de la bugetul de stat și din venituri proprii, precum și cheltuielile de personal, vor fi asigurate în mod suficient pe termen scurt, mediu și lung, în vederea realizării unei planificări optime a încadrării cu personal și atingerii graduale a nivelului, cel puțin minim, al cerințelor operaționale pentru fiecare structură.

Nivelul resurselor financiare este, conform Acordului politic național privind creșterea finanțării pentru Apărare, de cel puțin 2% din Produsul Intern Brut, până în anul 2027, din care cel puțin 20% alocat pentru achiziția de tehnică militară și minim 2% pentru cercetare, dezvoltare și inovare. Acest nivel permite susținerea planificării bugetare multianuale a cheltuielilor militare pentru asigurarea predictibilității politicii de înzestrare, precum și îmbunătățirea permanentă a calității vieții personalului militar și civil.

Totodată, cu resursele financiare asigurate prin programele, proiectele și inițiativele NATO sau UE se dezvoltă capacitățile care sprijină atât îndeplinirea angajamentelor asumate în relația cu aceste organisme, cât și misiunile și sarcinile specifice, la nivel național.

Resursele materiale asigură înzestrarea cu echipamente necesare pentru dezvoltarea, acolo unde este aplicabil, capacităților naționale în conformitate cu cerințele de capacități ale Alianței, în concordanță cu tipul de structură nominalizat pentru fiecare capacitate în parte.

În procesul de operaționalizare a capacităților, atingerea nivelului planificat al capacității operaționale, în procesul de operaționalizare a structurilor, se va realiza prin revitalizarea, redistribuirea și asigurarea stării de operativitate tehnică a echipamentelor actuale, precum și prin înzestrarea acestora cu echipamente noi, implicând industria românească în realizarea produselor și serviciilor necesare Armatei României.

În cadrul derulării programelor de achiziție cu sisteme de armamente și echipamente majore se vor planifica și achiziționa elementele suportului logistic integrat, care să asigure susținerea utilizării acestora pe întreaga durată a ciclului de viață, în conformitate cu domeniile de responsabilitate/atribuțiile specifice fiecărui program major.

Executarea mentenanței echipamentelor militare se va asigura cu preponderență în cadrul structurilor proprii prin aprovizionarea cu piese de schimb și materiale, echipamente de testare și suport, instruirea personalului, asigurarea documentației tehnice și infrastructurii specifice, în facilitățile oferite de industria națională de apărare și /sau în cadrul de cooperare asigurat de apartenența la NATO și UE.

Resursele tehnologice și de cercetare vor asigura dezvoltarea de tehnică și echipamente militare noi, precum și modernizarea celor existente în scopul dezvoltării și menținerii capacităților necesare Armatei României la parametri optimi pentru îndeplinirea misiunilor de apărare națională conform direcțiilor stabilite.

Resurse

- ✓ cel puțin 2% din PIB pentru apărare
- ✓ cel puțin 20% din bugetul apărării alocat pentru achiziția de tehnică militară modernă
- ✓ minimum 2% din bugetul apărării alocat pentru cercetare, dezvoltare și inovare